

բոլոր իշխանութիւնները, մամ-
լոյ ապաստութիւնը սեղմե-
լա ձգտող կատարական
որոշմանց գէմ իբր բոլոր
գծումս եւ հրատարակում),
Թբաւնոսնէն փողոց, 1834, (1834ի
յեղախախտութեան միջոցին)
խաղող անդէն խեղճ ընտանի-
քի մը կտարածը Թբաւնո-
սէն փողոցի մէկ տան մէջ),
Գ. Հանրի Մօսկէ (ժողէֆ Փրիւ-
սովի գերի Գ. մէջ), Գասավա-
րութեան վերջանալէն յետոյ գա-
տարանի ու փաստաբանի ախ-
պարներու իր հզօր շարքէն
էջ մը):

ՏՈՒՐԷ. — ԹԲԱՆՍՆՈՆԷՆ ՓՈՂՈՅ. 1834

ԴՐԱԽՏԱԲՆԱԿԻ ՄԸ

Դուն ամէն ինչ էիք ինձ, սէ՛ր,
Որուն հոգիս կը բաղձար.
Դալար կղզի ծովուն մէջ, սէ՛ր,
Ազրիւր ինչպէս և տաճար,
Պարիկներու պողոտ, ծաղիւղ ամբողջովին
պրտակուած,
Եւ այդ բոլոր ծաղիկներն ալ ի՛մս էին:

Փայլո՛ւն երագ ու չէր կրնար շատ տեւել,
Յոյս ատողալից ու բարձրացար,
Ափսո՛ս, մարելու համար:
Ապագայէն ձայն մ'իմ, հեռուն, կը գոչէ՝
«Յառա՛ջ, յառա՛ջ», բայց հոգիս,
Անցնալին վրայ. վիհ անորոշ. թելքովիւ
կը հանգչի.
Համը, աներբ, մահատիւ:

Որովհետեւ, եղո՛ւկ, եղո՛ւկ, ինձ համար
Կեանքի լոյսը ոչ ևս է.
Այլեւ երբե՛ք — երբե՛ք — երբե՛ք —
(Այս բարբառով կը խօսի ծովն հանդիսաւոր
իւր եզերքի առաջներուն.)
Կայծակնաւոր ծառը պիտի չըծաղկի,
Ոչ ալ արծի՛ւր դիտապատ՝ սառանի:

Բոլոր օրերս գտանցանք եւ,
Իսկ երազներս գիշերուան
Այն տեղ եւն ուր գորշ աչքերդ կը նային
Ու քայլերդ կը փայլին. —
Ի՛նչ պարերու մէջ երկրային,
Ի՛նչ ջուրերու Բով յաւերժական:
ԷՏԿԱՐ ՓԹ Թարգմ. ՅԱԿՈԲ ԱՆՏՈՆԵԱՆ